

Artikel i Muskelkraft 1/2006

- Jeg fik rykket nogle grænser

22-årige Jesper Høy Jakobsen ville to måneder til Australien, men endte med at blive et år

Af Lene Kjær Thomsen

Foto: Kirsten Fich Pedersen

I oktober 2004 tog 22-årige Jesper Høy Jakobsen til Australien. Planen var at rejse rundt i et par måneder og opleve lidt af det store land, men rejsen endte med at vare et år.

”Det gik virkelig godt mellem min hjælper, Anders, og mig. Så først udskød vi hjemrejsen nogle måneder – og så udskød vi den igen et par gange efter det,” griner Jesper Høy Jakobsen.

Han bor til daglig på Frederiksberg i underetagen af et hus, hvor også hans far bor. Jesper Høy har Duchennes muskeldystrofi og bruger elektrisk kørestol.

Han blev student i 2003 og har altid haft et stort ønske om at komme til Australien.

”Det er noget, jeg har tænkt på, siden jeg var lille. Og jeg kender efterhånden en del folk, der har været i Australien, og som har talt meget positivt om det,” forklarer Jesper Høy Jakobsen om baggrunden for turen.

At udveksle erfaringer med andre og få gode råd inden rejsen, var vigtigt for Jesper, der bl.a. rådførte sig med andre, der har muskelsvind, og som har rejst i Australien.

Han havde ikke selv prøvet at rejse i længere tid uden sine forældre.

”Jeg har været med min far i USA et par gange af to og tre ugers varighed. Men jeg havde ikke prøvet at rejse selv sammen med hjælpere før, så det var noget helt nyt,” siger Jesper Høy Jakobsen.

Fandt en rytme

Fra starten blev turen til Australien tilrettelagt sammen med to hjælpere, som Jesper Høy Jakobsen kendte i forvejen. Men rejselivet fungerede ikke så godt med den ene hjælper, og efter de første to måneder rejste han hjem, mens Jesper Høy og den anden hjælper besluttede at blive.

Jesper har 24-timers hjælperordning. Og hans hjælper og rejsefælle, Anders, havde det fint med at være ene om hjælpertjansen det meste af tiden.

”Vi var gode til at snakke om tingene og finde ud af at få det hele til at køre, så vi begge fik noget at skulle have sagt. Vi fandt en rytme, så det hele ikke bare blev på mine præmisser. Og ind imellem brugte jeg nogle af de andre rejsende, vi mødte undervejs, som hjælpere i en kortere periode.”

På den måde lærte de en masse mennesker at kende på en anderledes måde, og Jesper Høy Jakobsen og hans hjælper blev ikke trætte af hinanden.

Rejsen startede i Adelaide i det sydøstlige Australien. For at komme fra sted til sted over de store afstande på kontinentet lejede han og hjælperne en bil. Desværre brød den sammen, men fordelingen ved at leje var, at de kunne få byttet bilen ud med en ny, der virkede. Troede de! Men den næste bil brød også sammen, og så besluttede de at købe en brugt stationcar med en trailer, hvor el-kørestolen kunne spændes fast.

”Vi tog puderne fra kørestolen og satte dem på passagersædet ved siden af førersædet, og så sad jeg der. Jeg fik rykket nogle grænser, og det var sjovt at prøve at sidde i en almindelig bil. Det havde jeg aldrig troet, at jeg skulle.”

God tilgængelighed

Fra Adelaide kørte de lidt ind i landet, men fortsatte derefter op ad den østlige kyst til Cairns.

”Vi kunne godt have valgt at køre hele vejen rundt, men vi besluttede i stedet at blive nogle af stederne i længere tid,” siger Jesper Høy Jakobsen.

Et af de steder, der har gjort størst indtryk på ham, er et naturreservat i regnskoven i den tropiske del af Australiens nordøstlig hjørne.

”Vi boede i nogle hytter, der lå ned til vandet. Det var rimeligt øde og noget helt nyt for mig,” siger Jesper Høy Jakobsen.

Ellers er det svært for ham at nævne noget, der har gjort størst indtryk. For hele rejsen har været en fantastisk oplevelse. Han synes, at Australien er et meget nemt land at komme rundt i med kørestol.

”Tilgængeligheden er god, og man kan komme ind stort set alle steder. De få gange, hvor det ikke er tilfældet, er folk utroligt venlige og vil gøre alt for at hjælpe,” siger han.

At give afkald

Undervejs boede de både på moteller og hostels.

”Fordelen ved at bo på hostel er, at man møder rigtig mange andre rejsende, men ind imellem havde vi også brug for bare at være os selv, og så valgte vi at bo på hotel.”

Når man rejser rundt fra sted til sted i så lang tid, som Jesper Høy Jakobsen, er der nogle ting, man giver afkald på. For eksempel komforten ved at have alle de nødvendige hjælpemidler lige ved hånden.

”Det er selvfølgelig mere primitivt end hjemme i Danmark, hvor jeg har loftslift, badebriks og kassebil, som jeg kan køre lige ind i med min el-stol.”

Men han synes ikke, der var praktiske problemer forbundet med at rejse. Han skulle godt nok have både elektrisk og manuel kørestol med, men hans erfaring er, at når bare man husker at oplyse det til flyselskabet på forhånd, er det ikke noget problem. Udover kørestolene havde Jesper Høy Jakobsen sin BiPap (en nat-respirator. red.) med, og i Australien lejede han en transportabel lift, som han tog med rundt på rejsen.

At rejse *er* skønt, men alligevel har der været tidspunkter undervejs, hvor savnet og hjemveen meldte sig.

”Man savner sin familie og sine venner, og i perioder kunne man godt tænke sig lige at tage et smut hjem og sige hej,” siger han.

Specielt var det svært, da en af hans venners mor blev syg af leukæmi. Der følte han sig for alvor langt væk og ønskede, at han kunne være derhjemme og trøste sin kammerat.

Dyrt at rejse

Det er dyrt at rejse, og Australien er ikke noget billigt land at leve i. Jesper Høy Jakobsen søgte derfor rigtig mange fonde og legater om støtte til rejsen, men fik afslag.

”Det er svært at få støtte til rejser, når det ikke er i forbindelse med arbejde eller studie. Men jeg fik penge af flere i familien, og så havde jeg også selv sparet op. Kommunen betalte hjælpernes løn - det har der ikke været nogle problemer med. Og hjælperne ville gerne selv med og syntes, at de fik en stor oplevelse ud af det,” siger Jesper Høy Jakobsen.

Han vil gerne rejse meget mere, og der er spændende steder nok at vælge imellem, synes han, så han løber ikke tør for idéer til fremtidige rejsemål foreløbig.

Blandt de steder han godt kunne tænke sig at udforske er blandt andet Sydamerika og Mellemøsten. En af hans hjælpere har rejst i Mellemøsten og har fortalt meget om det, og en af hans venner er selv fra Irak, så de har talt om at besøge et arabisk land sammen.

”Der er nok ikke så tilgængeligt i Mellemøsten, men med et par hjælpere går det nok,” mener han.

Jesper Høy Jakobsen synes selv, at han er blevet god til at tage udfordringerne op og er virkelig blevet bidt af at rejse. Og hvis han skal give et godt råd til andre, der gerne vil rejse, er det, at de ikke skal give op, selv om tingene virker uoverskuelige.

”Jeg har nok før i tiden begrænset mig selv, og givet for let op. Men der er virkelig mange ting, der er mulige, selv om man har muskelsvind.”

Fast base

Til sommer har Jesper Høy Jakobsen planer om at starte med at læse filosofi på Københavns Universitet. Men inden da er der lige noget, der skal klares. For han skal en tur tilbage til Australien, hvor han denne gang planlægger at være i næsten fem måneder.

Hans hjælper, Anders, der også var med på den første rejse, skal med som hjælper igen. De rejser derned sammen og senere støder endnu en hjælper til.

Denne gang vælger de at flyve til Cairns og så køre i sydlig retning. Jesper Høy Jakobsen lærte en del mennesker at kende første gang, og dem vil han gerne ned og besøge. Hans hjælper mødte på den første rejse en pige, som han overvejer at starte forretning med. Derfor lejer han et hus i Noosa nord for Brisbane, hvor også Jesper får fast base.

At de har et hus til rådighed, betyder dog ikke, at de kun skal være dér.

”Det er rart at have en fast base denne gang, men vi skal også rejse lidt og se nogle af de ting, vi ikke nåede sidst,” siger Jesper Høy Jakobsen.